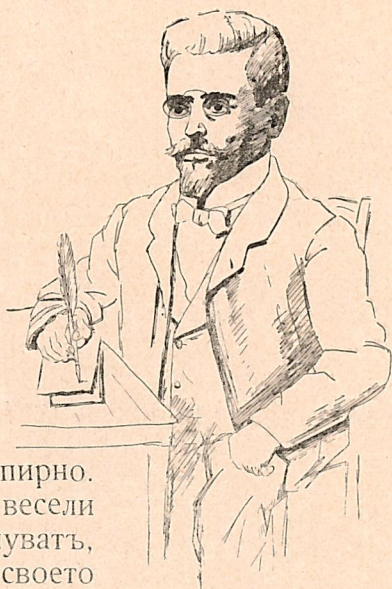

Изгубеното момиченце и водната русалка.

Едно момиченце се заиграло въ гората. Уморило се. Легнало на зелената трѣвица и заспало подъ сѣнката на единъ широколистень джбъ.

То се събудило чакъ кждѣ полунощъ.. Трепкали свѣтли звѣздици на ясно небе. Тихъ вѣтрецъ поклащаль шумата. Лекокрили щурци свирѣли безспирно. А въ близката рѣчица весели и пѣргави рибки плуватъ, подскачатъ, играятъ своето нощно хоро въ бистритѣ води.

Шуми пѣнливата рѣка. А на брѣга ѝ застанало загубилото се дѣте. Слѣдъ събуждането си то трѣгнало да дири пѣтя за у дома си. Но още повече се забъркало изъ гората и скоро се намѣрило край тайнственитѣ рѣчни струи. Навело се дѣтето надъ брѣга и почнало да гледа въ водата своята сѣнка. А въ този мигъ, сжщо като въ приказкитѣ, изъ водата излиза и го хваща за рѣчицата една прѣкрасна русалка... Нейното бѣло облѣкло свѣтѣло като слънце. Тя помилвала дѣдето по косицата и по лицето, па проговорила:

— Хубаво дѣте! Не търси вече своя домъ! Остани при мене! Ще бѣдешъ въздушна фея, ще